

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. birželio 28 d.*

„Apeliacinis skundas — Galimybė susipažinti su institucijų dokumentais — Reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 — Su įmonių koncentracijos kontrolės procedūra susiję dokumentai — Reglamentas (EB) Nr. 139/2004 — Atsisakymas leisti susipažinti — Su tyrimų tikslų, komercinių interesų, teisinių išvadų ir sprendimų priėmimo proceso apsauga susijusios išimtys“

Byloje C-477/10 P

dėl apeliacinio skundo pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį, pateikto 2010 m. rugsėjo 23 d.,

Europos Komisija, atstovaujama B. Smulders, P. Costa de Oliveira ir V. Bottka, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Agrofert Holding a.s., įsteigtai Prahėje (Čekijos Respublika), atstovaujamai advokāti R. Pokorný ir D. Šalek,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Polski Koncern Naftowy Orlen SA, įsteigtai Plocke (Lenkija), atstovaujamai advokatų S. Sołtysiński, K. Michałowska ir A. Krasowska-Skowrońska,

Danijos Karalystei, atstovaujamai S. Juul Jørgensen,

Suomijos Respublikai,

Švedijos Karalystei, atstovaujamai K. Petkovska ir S. Johannesson,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurių sudaro kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai E. Juhász (pranešėjas), G. Arestis, T. von Danwitz ir D. Šváby,

generalinis advokatas P. Cruz Villalón,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. rugsėjo 8 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2011 m. gruodžio 8 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo panaikinti 2010 m. liepos 7 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Agrofert Holding prieš Komisiją* (T-111/07, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas panaikino 2007 m. vasario 13 d. Komisijos sprendimą D(2007) 1360 (toliau – ginčijamas sprendimas) neleisti susipažinti su dokumentais, sudarančiais bylą COMP/M.3543 dėl Lenkijoje įsteigtos bendrovės *Polski Koncern Naftowy Orlen SA* (toliau – *PKN Orlen*) ir Čekijoje įsteigtos bendrovės *Unipetrol* koncentracijos, vykdytos pagal 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas) (OL L 24, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40).

Teisinis pagrindas

- 2 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331), priimtu remiantis visų pirma EB 255 straipsnio (vėliau tapo SESV 15 straipsniu) 2 dalimi, nustatomi teisės susipažinti su šių institucijų dokumentais principai, sąlygos ir ribos.
- 3 Šio reglamento 4 straipsnis „Išimty“ suformuluotas taip:

„<...>

2. Institucijos nesuteikia galimybės susipažinti su dokumentais, dėl kurių atskleidimo nukentėtų apsauga:

- komercinių fizinių arba juridinių asmenų interesų, įskaitant intelektinės nuosavybės,
- teismo proceso ir teisinės pagalbos [teisinių išvadų],
- inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų,

nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

3. Galimybė susipažinti su institucijos parengtais dokumentais, skirtais vidaus naudojimui arba su institucijoje gautais dokumentais, susijusiais su tokiu klausimu dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo, nesuteikiama, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

Galimybė susipažinti su dokumentu, kuriame pareikšta vidaus reikmėms skirta nuomonė, esanti svarstymų ir preliminarinių konsultacijų minimos institucijos viduje dalimi, nesuteikiama netgi po to, kai sprendimas jau yra priimtas, jei dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui, nebent atskleidimo reikalautų viršesnis viešasis interesas.

4. Kalbant apie trečiųjų šalių dokumentus, institucija konsultuojasi su trečiąja šalimi, siekdama nustatyti, ar taikytina išimtis, numatyta šio straipsnio 1 arba 2 dalyje, nebent būtų akivaizdu, kad dokumentas gali arba negali būti atskleistas.

<...>

6. Jei kuri nors iš išimčių yra taikoma tikrai kai kurioms dokumento dalims, likusios dokumento dalys yra išduodamos.

7. Šio straipsnio 1–3 dalyse numatytos išimtys yra taikomos tik tam laikotarpiui, kai toks draudimas yra pateisinamas, atsižvelgiant į dokumento turinį. Išimtys gali galioti ne ilgiau kaip 30 metų. Kalbant apie dokumentus, kuriems išimtys galioja dėl privatumo ar komercinių interesų, taip pat slauto pobūdžio dokumentų atveju, išimtys, jei reikia, gali būti taikomos ir pasibaigus šiam laikotarpiui.“

4 Reglamento Nr. 139/2004 17 straipsnyje „Profesinė paslaptis“ nurodyta:

„1. Taikant šį reglamentą gauta informacija naudojama tik atitinkamo prašymo, tyrimo arba nagrinėjimo tikslams.

2. Nepažeidžiant 4 straipsnio 3 dalies, 18 ir 20 straipsnių, Komisija ir valstybių narių kompetentingos institucijos, jų pareigūnai, tarnautojai, ir kiti asmenys, kurie dirba šių institucijų priežiūroje, taip pat kitų valstybių narių institucijų pareigūnai ir valstybės tarnautojai neatskleidžia tokios informacijos, dėl kurios jie turi laikytis įsipareigojimo saugoti profesinę paslaptį ir kurią jie gauna taikant šį reglamentą.

<...>“

5 Šio reglamento 18 straipsnio 3 dalyje nustatyta:

„Komisija, priimdama sprendimą, remiasi tik tais prieštaravimais, dėl kurių šalys galėjo pateikti savo pastabas. Procedūros metu pilnai garantuojama šalių teisė į gynybą. Bent jau tiesiogiai su procesu susijusioms šalims garantuojama galimybė susipažinti su proceso medžiaga, atsižvelgiant į teisėtus įmonių verslo paslapčių apsaugos interesus.“

6 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 802/2004, įgyvendinantis Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 133, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 88), priimtas remiantis įgaliojimais, numatytais pastarojo reglamento 23 straipsnyje. Reglamento Nr. 802/2004 17 straipsnyje „Susipažinimas su medžiaga ir dokumentų naudojimas“ nurodyta:

„1. Esant pageidavimui, šalims, kurioms buvo nusiųstas pranešimas dėl reiškiamų prieštaravimų, Komisija suteikia teisę susipažinti su medžiaga, siekdama suteikti joms galimybę pasinaudoti teise į gynybą. Teisė susipažinti su medžiaga suteikiama nusiųstus pranešimą apie pareiškimą dėl reiškiamų prieštaravimų.

2. Esant pageidavimui, Komisija ir kitoms dalyvaujančioms [suireresuotosioms] šalims, kurioms buvo pranešta apie reiškiamus prieštaravimus, taip pat suteikia teisę susipažinti su medžiaga tiek, kiek joms ta medžiaga yra būtina savo nuomonėms parengti.

3. Teisė susipažinti su medžiaga neapima susipažinimo su konfidencialia informacija ar su Komisijos arba valstybių narių kompetentingų institucijų vidaus dokumentais. Teisė susipažinti su medžiaga neapima ir susipažinimo su Komisijos bei valstybių narių kompetentingų institucijų arba valstybių narių tarpusavio susirašinėjimu.

4. Dokumentai, gauti pasinaudojant teise susipažinti su medžiaga pagal šį straipsnį, gali būti naudojami tik atitinkamame tyrime vadovaujantis Reglamentu (EB) Nr. 139/2004.“

Ginčo aplinkybės ir sprendimas neleisti susipažinti su dokumentais

7 Skundžiamame sprendime konstatuojama:

„1 2005 m. balandžio 20 d. sprendimu Komisija <...>, vadovaudamasi [Reglamento Nr. 139/2004] 6 straipsnio 1 dalies b punktu, leido Lenkijoje įsteigtai bendrovei [PKN Orlen] įgyti Čekijoje įsteigtos bendrovės Unipetrol kontrolę perkant jos akcijas, o apie šį sprendimą bendrovei PKN Orlen pranešta 2005 m. kovo 11 d.

2 2006 m. birželio 28 d. laišku ieškovė *Agrofert Holding a.s.* [toliau – *Agrofert*] remdamasi [Reglamentu Nr. 1049/2001] paprašė Komisijos leisti susipažinti su visais neskelbtais dokumentais, susijusiais su pranešimo apie *PKN Orlen* vykdomą įmonės *Unipetrol* įsigijimo operaciją ir išankstinio pranešimo apie šią operaciją procedūromis.

3 <...>

4 2006 m. rugpjūčio 2 d. laišku <...> [Komisijos Generalinis direktoratas „Konkurencija“] atmetė prašymą leisti susipažinti su dokumentais. Pabrėžęs prašymo bendrą pobūdį jis nusprendė, kad atitinkamiems dokumentams taikomos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytos išimtis. Papildomai jis nurodė, kad dokumentų, gautų pranešimus pateikusių šalių ir trečiųjų šalių, atskleidimas prieštarautų [SESV 339] straipsnyje ir [Reglamento Nr. 139/2004] 17 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytai pareigai saugoti profesinę paslaptį. Jis taip pat pabrėžė, kad nėra galimybių leisti susipažinti su dalimi dokumentų ir kad nebuvo nurodyta argumentų, galinčių patvirtinti, kad egzistuoja atskleidimo reikalaujantis viršesnis viešasis interesas.

5 2006 m. rugpjūčio 18 d. laišku ieškovė pateikė Komisijai kartotinę paraišką <...>. Ji užginčijo Komisijos atsisakymą leisti susipažinti tvirtindama, be kita ko, kad turėjo būti leista susipažinti bent su dalimi dokumentų. Be to, ji nurodė, jog egzistuoja viršesnis viešasis interesas, leidžiantis atskleisti atitinkamus dokumentus, nes ji ir smulkieji *Unipetrol* akcininkai patyrė žalos.

<...>

9 [Ginčijamu sprendimu] Komisijos generalinis sekretoriatas patvirtino atsisakymą leisti susipažinti su keturių nustatytų kategorijų dokumentais.

10 Pirma, Komisija mano, kad dokumentuose, kuriais ji ir šalys pranešėjos pasikeitė, yra komerciniu požiūriu jautrios informacijos apie šalių pranešėjų komercines strategijas, jų pardavimo sumas, rinkos dalis arba santykius su klientais. Todėl jiems taikytina Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta komercinių interesų apsaugos išimtis. <...> Ji taip pat nurodo [Reglamento Nr. 139/2004] 17 straipsnį, susijusį su profesine paslaptimi <...>. Papildomai Komisija nurodo, jog koncentracijų kontrolės procedūrų tikslas yra patikrinti, ar operacija, apie kurią pranešta, suteikia šalims pranešėjoms tiek rinkos galios, kad tai gali reikšmingai iškraipyti konkurenciją, todėl visi šalių pranešėjų per tokią procedūrą pateikti dokumentai neišvengiamai susiję su komerciniu požiūriu jautria informacija.

11 Komisija taip pat mano, kad nagrinėjama atvejui taikoma ir Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečios įtraukos išimtis, susijusi su tyrimo apsauga. Komisijos teigimu, būtina per koncentracijos procedūrą tiriamoms šalims suteikti teisėtą lūkesčių, kad pateiktuose dokumentuose esanti jautri informacija nebus atskleista. Komisija mano, kad dėl atitinkamų dokumentų atskleidimo susilpnėtų tarp jos ir atitinkamų įmonių vyraujantis abipusis pasitikėjimas <...>.

12 Antra, Komisija mano, kad remiantis argumentais, tapačiais nurodytiesiems dėl dokumentų, kuriais ji ir šalys pranešėjos pasikeitė, dokumentams, kuriais ji ir trečiosios šalys pasikeitė, taikomos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose numatytos išimtis.

13 <...>

14 Ketvirta, Komisija nustatė tokius vidaus dokumentus:

— <...> (dokumentas Nr. 1),

- konsultacinio pobūdžio tarpžinybinis raštas, kuriame pateiktas su pranešimu susijusio sprendimo projektas (dokumentas Nr. 2),
- Teisės tarnybos atsakymas į minėtą konsultacinį raštą (dokumentas Nr. 3),
- kompetentingos tarnybos susirašinėjimas elektroniniu paštu su Teisės tarnyba dėl minėto projekto (dokumentas Nr. 4),
- kitų susijusių tarnybų atsakymai dėl minėto konsultacinio rašto (dokumentas Nr. 5),
- <...> (dokumentas Nr. 6),
- <...> (dokumentas Nr. 7).

15 [Dokumentai Nr. 1, 6 ir 7 nėra šio proceso objektas.]

16 Dėl dokumentų Nr. 2–5 Komisija mano, kad jų atskleidimas keltų didelį pavojų jos sprendimo priėmimo proceso apsaugai, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antrą įtrauką. Ji pabrėžia sprendimo priėmimo proceso kolektyviškumą ir būtinybę, kad jos tarnybos išsaugotų pasitikėjimą. Komisija nurodo, kad šiuose dokumentuose atskleidžiamos jos tarnybose laisvai išreikštos nuomonės ir laisvai vykusios diskusijos. Jų atskleidimas nagrinėjamu atveju rimtai pakenktų teikiamų nuomonių nešališkumui <...>. Be to, tai sumažintų <...> įmonių, suinteresuotų pranešimu, ir trečiųjų šalių norą bendradarbiauti.

17 Komisija mano, kad dokumentai Nr. 3 ir 4 taip pat patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 <...> 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytos su teisinių išvadų apsauga susijusios išimties taikymo sritį.

18 Komisija galiausiai nurodo, kad joks viršesnis viešasis interesas negali pateisinti nagrinėjamų dokumentų atskleidimo ir kad neįmanoma leisti susipažinti tik su dalimi šių dokumentų. Šiuo atžvilgiu ji nurodo, jog Komisijos tyrimu buvo siekiama ištirti su numatoma koncentracija susijusias rinkos sąlygas <...>, todėl būtų neįmanoma nustatyti tų dokumentų, kuriais ji ir atitinkamos šalys pasikeitė, dalių, „kuriose nebūtų pateikta <...> komercinės informacijos arba kurios būtų nesusijusios su tyrimu ir savaime suprantamos“ <...>. Galiausiai ji mini aplinkybę, kad savaime suprantama, jog skelbtina informacija pateikta su atitinkama operacija susijusio sprendimo paskelbtoje redakcijoje, taigi tai yra galimybė susipažinti su tomis prašomų atskleisti dokumentų dalimis, kurioms netaikomos atitinkamos išimties.“

Skundžiamas sprendimas

- 8 Ieškiniu, kuris pateiktas 2007 m. balandžio 13 d., *Agrofert* paprašė Teismo panaikinti ginčijamą sprendimą ir nurodyti Komisijai atskleisti paraiškoje nurodytus dokumentus.
- 9 Skundžiamo sprendimo 39–41 punktais Bendrasis Teismas atmetė antrąjį ieškinio pagrindą kaip nepriimtina, turint omenyje, kad jei jis panaikina institucijos aktą, ji pagal SESV 266 straipsnį privalo imtis teismo sprendimui įvykdyti būtinų priemonių.
- 10 Kaip pagrindinis ieškinio dėl panaikinimo pagrindas nurodytas Reglamento Nr. 1049/2001 pažeidimas. Prie šio pagrindo *Agrofert* nurodė, kad nagrinėjamiems dokumentams klaidingai taikytos šio reglamento 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytos išimties. Bendrasis Teismas įvertino kiekvieną dokumentų kategoriją kiekvienos iš išimčių, kuriomis pagrįstas ginčijamas sprendimas, atžvilgiu.

Dėl atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais, kuriais pasikeitė Komisija ir šalys pranešėjos bei Komisija ir trečiosios šalys

Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytos su komercinių interesų apsauga susijusios išimties

- 11 Skundžiamo sprendimo 54 ir 55 punktuose Bendrasis Teismas pirmiausia konstatavo, kad dokumentuose, kuriais pasikeitė Komisija ir šalys pranešėjos bei Komisija ir trečiosios šalys, gali būti komerciniu požiūriu jautrios informacijos, kuriai prireikus galima taikyti Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytą komercinių interesų apsaugos išimtį.
- 12 Paskui skundžiamo sprendimo 57–60 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytas išimtis reikia aiškinti ir taikyti siaurai, o nagrinėjant prašymą leisti susipažinti su dokumentais – atlikti konkretų tyrimą, todėl vienintelės aplinkybės, kad atitinkamas dokumentas susijęs su išimtimi saugomu interesu, negali pakakti kaip jos taikymo pateisinimo. Iš šio reglamento 4 straipsnio 1–3 dalių darytina išvada, kad visos jose minimos išimtys suformuluotos kaip taikytinos vienam iš dokumentų. Todėl institucija gali įvertinti galimybę leisti pareiškėjams susipažinti su dalimi dokumentų tik konkrečiai ir individualiai išnagrinėjusi kiekvieną dokumentą.
- 13 Tačiau skundžiamo sprendimo 61–64 punktuose nurodyta, kad iš ginčijamo sprendimo nematyti, jog toks nagrinėjimas iš tikrųjų buvo atliktas. Ginčijamame sprendime esą bendrais bruožais ir abstrakčiai nurodyta, kad atsižvelgiant į įmonių koncentracijos kontrolės procedūros pobūdį visi šalių pranešėjų pateikti dokumentai neišvengiamai susiję su komerciniu požiūriu jautria informacija. Tačiau tokie teiginiai pernelyg neapibrėžti ir bendro pobūdžio, todėl jų negalima laikyti teisės požiūriu pakankamai patvirtinti faktinę aplinkybę, kad nagrinėjamu atveju konkrečiai ir realiai ištirtas kiekvienas atitinkamas dokumentas. Skundžiamo sprendimo 65 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad nagrinėjamu atveju buvo visiškai įmanoma parengti dokumentų, kuriais pasikeitė Komisija ir šalys, sąrašą ir jame apibūdinti kiekvieno dokumento turinį neatskleidžiant konfidencialios informacijos.
- 14 Skundžiamo sprendimo 68–70 punktuose Bendrasis Teismas atmetė Komisijos argumentą, susijusį su pareiga saugoti profesinę paslaptį ir verslo paslapčių apsauga pagal SESV 339 straipsnį ir Reglamento Nr. 139/2004 17 straipsnį. Jis nusprendė, kad tik dalį informacijos sudarė verslo paslaptys ir kad pareigos saugoti profesinę paslaptį apimtis negali pateisinti bendro pobūdžio ir abstraktaus atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais. Kadangi per koncentracijos kontrolės procedūrą surinkta informacija nebūtinai sudaro profesinę paslaptį, minėtose nuostatose įtvirtinta pareiga saugoti šią paslaptį ir verslo paslapčių apsauga neatleidžia Komisijos nuo pareigos konkrečiai ištirti kiekvieną dokumentą, su kuriuo prašoma leisti susipažinti pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį. Pagal skundžiamo sprendimo 77 punktą aplinkybė, kad vykstant koncentracijos kontrolės procedūrai šalių pateikiami dokumentai, vadovaujantis Reglamentu Nr. 139/2004, laikomi konfidencialiais, taip pat neatleidžia Komisijos nuo pareigos konkrečiai ištirti kiekvieną dokumentą, jei ji gavo prašymą leisti susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.
- 15 Skundžiamo sprendimo 73–76 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad net darant prielaidą, jog nagrinėjamu atveju galima remtis 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 8 straipsniu, kuriame numatyta pareiga gerbti privatų gyvenimą, šis straipsnis neatleidžia Komisijos nuo pareigos konkrečiai ir iš tikrųjų ištirti kiekvieną nagrinėjamą dokumentą. Skundžiamo sprendimo 78–80 punktuose Bendrasis Teismas, atsižvelgęs į Reglamento Nr. 1049/2001 2 straipsnio 3 dalį, kuria visuomenei suteikiama prieiga prie visų institucijos turimų ar gautų dokumentų, atmetė teiginį, kad visiems per koncentracijos kontrolės procedūrą pateiktiems dokumentams taikoma šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta išimtis.
- 16 Skundžiamo sprendimo 81–89 punktuose Bendrasis Teismas taip pat atmetė su *PKN Orlen* teisėtais lūkesčiais susijusį argumentą, kad per koncentracijos kontrolės procedūrą pateikti dokumentai neturėtų būti atskleisti, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 139/2004 17 straipsnyje. Jis konstatavo, kad ši nuostata nesuteikia absoliučios teisės į visų dokumentų, kuriuos pateikė įmonės, konfidencialumą, ir

nusprendė, kad atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais motyvus reikia nagrinėti atsižvelgiant tik į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje įtvirtintas išimtis. Jis taip pat nusprendė, kad Reglamento Nr. 139/2004 17 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas tik būdas, kaip Komisija gali naudoti pateiktą informaciją, tačiau juo nereglamentuojama galimybė susipažinti su dokumentais, kuri užtikrinta pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.

Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos tyrimų tikslų apsaugos išimties

- 17 Skundžiamo sprendimo 96–99 punktuose Bendrasis Teismas pripažino, kad per koncentracijos kontrolės procedūrą pateikti dokumentai susiję su tyrimu, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečią įtrauką, ir priminė, kad šią nuostatą reikia aiškinti taip, kad ji taikoma, tik jei atskleidus atitinkamus dokumentus kiltų pavojus tyrimo tikslams. Tačiau nagrinėjamu atveju, Bendrojo Teismo nuomone, Komisijos tyrimas, po kurio priimtas 2005 m. balandžio 20 d. sprendimas neprieštarauti koncentracijai, ginčijamo sprendimo priėmimo momentu jau buvo baigtas, todėl šių dokumentų atskleidimas negali kelti grėsmės tyrimo tikslams. Skundžiamo sprendimo 100–103 punktuose Bendrasis Teismas nepritarė Komisijos argumentams, kad šių dokumentų atskleidimas sumažintų institucijos ir įmonių abipusį pasitikėjimą bei turėtų neigiamo poveikio koncentracijų kontrolės procedūrų veiksmingumui, nes šie argumentai yra labai neapibrėžti, bendro pobūdžio ir hipotetiniai, neleidžiantys manyti, jog Komisijos argumentai iš tiesų taikomi kiekvienam iš atitinkamų dokumentų.

Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalyje numatyta išimtimi grindžiamo atsisakymo leisti susipažinti su dalimi dokumentų, kuriais pasikeitė Komisija ir šalys pranešėjos bei Komisija ir tretieji asmenys

- 18 Skundžiamo sprendimo 107–113 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad nors Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 6 dalimi nereikalaujama visais atvejais sudaryti galimybes susipažinti su atskiromis dokumentų dalimis, ši nuostata neatsiejama nuo kiekvieno jų konkretaus ir individualaus ištyrimo. Taigi, dokumentų įvertinimas pagal kategoriją, o ne pagal konkrečią juose esančią informaciją yra nepakankamas. Todėl Komisijos argumentą, kad šalių pranešėjų ir trečiųjų šalių pateikta informacija yra taip susijusi, kad neįmanoma identifikuoti tų dalių, su kuriomis būtų galima leisti susipažinti, reikia atmesti, nes atrodo, kad Komisija preziumuoja bendrai, bet ne konkrečiai bei individualiai ištyrusi kiekvieno dokumento turinį, kad saugomiems interesams kiltų pavojus atskleidus bent dalį prašomų atskleisti dokumentų turinio.
- 19 Tokiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 116 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad reikia panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo atsisakoma leisti susipažinti su dokumentais, kuriais pasikeitė Komisija ir šalys pranešėjos bei Komisija ir trečiosios šalys, nes teisės požiūriu Komisija neįrodė, kad atskleidus šiuos dokumentus kiltų konkretus ir tikras pavojus saugomiems interesams.

Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje įtvirtinta išimtimi grindžiamo atsisakymo leisti susipažinti su teisinėmis išvadomis

- 20 Šiuo pagrindu nagrinėtas Komisijos Teisės tarnybos atsakymas į konsultacinio pobūdžio tarpžinybinį raštą (dokumentas Nr. 3) ir kompetentingos tarnybos susirašinėjimas elektroniniu paštu su Teisės tarnyba dėl koncentracijos projekto (dokumentas Nr. 4). Skundžiamo sprendimo 123 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatyta išimtimi siekiama apsaugoti institucijų interesą gauti visapusiškas, objektyvias ir išsamias teises išvadas, tačiau iš 2008 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* (C-39/05 P ir C-52/05 P, Rink. p. I-4723) matyti, jog tam, kad būtų galima remtis rizika pakenkti šiam interesui, ji turi būti galima protingai numatyti, o ne tik hipotetinė.

- 21 Skundžiamo sprendimo 125–128 punktuose Bendrasis Teismas pabrėžė, kad nors Komisija iš principo gali remtis tam tikrų kategorijų dokumentams taikomomis bendromis prezumpcijomis ir jų atžvilgiu vadovautis bendro pobūdžio sumetimais, tačiau pagal minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Švedija ir Turco prieš Tarybą* 50 punktą ji turi kiekvienu atveju patikrinti, ar tokiais bendro pobūdžio sumetimais iš tikrųjų leidžiama vadovautis atitinkamo atskleisti prašomo dokumento atžvilgiu. Ginčijamame sprendime Komisija vadovavosi bendro pobūdžio sumetimu kiekvienu iš prašomų atskleisti išvadų atveju konkrečiai nepatikrinusi, ar šis sumetimas iš tikrųjų leidžiama vadovautis nagrinėjamo atvejo aplinkybėmis. Taigi, Komisija neatskleidė, kaip nagrinėjamų teisinių išvadų atskleidimas šiuo atveju galėtų kelti tikrą, protingai numatomą, o ne tik hipotetinę šios išvados apsaugos riziką. Be to, skundžiamo sprendimo 129–131 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad skaidrumą svarbu užtikrinti ir tuomet, kai, kaip antai nagrinėjamu atveju, Komisija veikia kaip administracinė institucija, o ne kaip teisės aktų leidėja, o pareiža atlikti kiekvieno dokumento konkretų tyrimą taikoma ir tais atvejais, kai atitinkami dokumentai yra labai trumpi.
- 22 Tokiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 132 punkte Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad Komisijos atsisakymą leisti susipažinti su prašomomis atskleisti teisinėmis išvadomis reikia panaikinti, nes ji neįrodė, kad atskleidus atitinkamus dokumentus kiltų konkretus ir tikras teisinių išvadų apsaugos pavojus.
- Dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje įtraukoje numatyta išimtimi grindžiamo atsisakymo leisti susipažinti su Komisijos vidaus dokumentais*
- 23 Šiuo pagrindu nagrinėti vidaus dokumentai Nr. 2–5. Skundžiamo sprendimo 138 ir 139 punktuose Bendrasis Teismas konstatavo, kad tai yra Komisijos galutinio sprendimo parengiamieji dokumentai, kuriuose išreiškiamos nuomonės ir kurie patenka į Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje įtraukoje numatytos išimties taikymo sritį, nes šia išimtimi galima remtis net ir po atitinkamos institucijos sprendimo priėmimo. Skundžiamo sprendimo 141–144 punktuose Bendrasis Teismas nusprendė, kad šią išimtį vis dėlto galima taikyti tik įrodžius, kad atskleidus prašomus dokumentus gali kilti konkretus, tikras ir rimtas pavojus atitinkamos institucijos sprendimų priėmimo procesui ir kad ši rizika protingai numatoma, o ne tik hipotetinė. Tačiau, jo nuomone, Komisijos teiginys, kad atskleidus prašomus dokumentus kiltų rimtas institucijos sprendimų priėmimo proceso apsaugos pavojus, nes šis procesas yra kolektyvinis, buvo pateiktas bendrai ir abstrakčiai, nenurodant atitinkamo dokumento turiniu pagrįstų argumentų.
- 24 Skundžiamo sprendimo 146 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad Komisija savo vertinimus grindė prašomų atskleisti dokumentų pobūdžiu, o ne juose realiai pateikta informacija, nors tokie vertinimai turėjo būti padaryti konkrečiai ir iš tikrųjų išnagrinėjus kiekvieną prašomą atskleisti dokumentą. Jis taip pat atmetė Komisijos argumentą, grindžiamą jos tarnybų pasitikėjimu ir jų saviraiškos laisve, kaip pernelyg hipotetinį. Skundžiamo sprendimo 147 punkte, remdamasis nurodytais motyvais, jis padarė išvadą, jog aplinkybė, kad vykstant įmonių koncentracijos kontrolės procedūrai Komisijos tarnybos išreiškė nuomonę, iš principo dar nereiškia, kad reikia taikyti išimtį, skirtą visiems vidaus aktams, kuriuose pateikiama tokia nuomonė.
- 25 Tokiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 150 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad teisės požiūriu Komisija neįrodė, jog Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje įtraukoje numatyta išimtis taikoma vidaus dokumentams, su kuriais prašyta leisti susipažinti.
- 26 Skundžiamo sprendimo 154 punkte remdamasis visais išdėstytais argumentais Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamą sprendimą reikia panaikinti.

Apeliacinėje instancijoje šalių pateikti reikalavimai

- 27 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - priimti galutinį sprendimą šiame apeliaciniame skunde keliamais klausimais ir
 - priteisti iš *Agrofert* bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.
- 28 *Agrofert* Teisingumo Teismo prašo:
- visiškai atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 29 Švedijos Karalystė Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, kurias patyrė Švedijos Karalystė.
- 30 *PKN Orlen* Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - priimti galutinį sprendimą šiame apeliaciniame skunde keliamais klausimais ir
 - priteisti iš *Agrofert* bylinėjimosi išlaidas, kurias *PKN Orlen* patyrė abiejose instancijose.

Dėl apeliacinio skundo

Komisijos argumentai

- 31 Komisija pirmiausia pažymi, kad savo sprendime Bendrasis Teismas nesiekė nustatyti realios ir darnios pusiausvyros tarp nagrinėjamam atvejui svarbiais reglamentais Nr. 139/2004 ir Nr. 1049/2001 įtvirtintų teisinių sistemų ir taip koncentracijų kontrolės srityje nustatytas dokumentų konfidencialumo taisyklės paverť netaikytinomis.
- Pirmasis pagrindas: klaidingas Reglamento Nr. 1049/2001 aiškinimas, nes aiškinant jo 4 straipsnyje numatytas išimtis neatsižvelgta į tam tikras Reglamento Nr. 139/2004 nuostatas
- 32 Komisija pakartojo Bendrajam Teismui nurodytus savo argumentus, kad SESV 339 straipsnis ir Reglamento Nr. 139/2004 17 straipsnis, kuriuose įtvirtinta pareiga saugoti profesinę paslaptį, yra svarbūs aiškinant ir taikant Reglamente Nr. 1049/2001 numatytas teisės susipažinti su dokumentais išimtis, jei norima išsaugoti Sąjungos teisės sistemos vienodumą darniai, o ne prieštaringai aiškinant įvairius teisėkūros aktus.
- 33 Ji taip pat nurodo, kad nors Reglamentas Nr. 1049/2001 yra visuotinai taikoma norma, teisės susipažinti su dokumentais ribos apibūdintos plačiais terminais, todėl jas reikia aiškinti taip, kad visose institucijų veiklos srityse būtų apsaugoti teisėti viešieji ar privatūs interesai, o juo labiau tais atvejais, kai šie interesai saugomi kitomis Sąjungos teisės nuostatomis. Tai, jos nuomone, patvirtina 2010 m.

- birželio 29 d. sprendimai *Komisija prieš Bavarian Lager* (C-28/08 P, Rink. p. I-6055, 58, 59, 64 ir 65 punktai) ir *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* (C-139/07 P, Rink. p. I-5885, 61 ir 63 punktai), kuriuose Teisingumo Teismas atmetė Bendrojo Teismo pateiktą Reglamento Nr. 1049/2001 išaiškinimą motyvuodamas tuo, kad šis teismas neatsižvelgė į kitas bylose, dėl kurių priimti minėti sprendimai, taikytinas teisinės priemonės. Be to, Komisijos nuomone, 2010 m. rugsėjo 21 d. Sprendime *Švedija ir kt. prieš API ir Komisiją* (sujungtos bylos C-514/07 P, C-528/07 P ir C-532/07 P, Rink. p. I-8533, 84 punktas) Teisingumo Teismas patvirtino, kad taikytiną teisę reikia aiškinti darniai.
- 34 Skundžiamame sprendime padaryta Bendrojo Teismo išvada sukurtų taikytinų teisės normų koliziją. Reglamentu Nr. 139/2004 koncentracijos kontrolės procedūroje dalyvaujančioms įmonėms nustatytos privalomos vykdyti didelės apimties informacijos teikimo ir verslo paslapčių atskleidimo pareigos. Minėtomis garantijomis siekiama, viena vertus, užtikrinti tinkamą koncentracijų kontrolės sistemos veikimą remiantis viešuoju interesu ir, kita vertus, apsaugoti teisėtą atitinkamų įmonių interesą, kad Komisijai jų pateikiama informacija būtų naudojama tik tyrimo tikslais.
- 35 Nurodydama 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 28 straipsnį Komisija pabrėžia, kad pareiga neatskleisti įmonių verslo paslapties taikoma visai konkurencijos sričiai, skirta užtikrinti ir jų teisinės gynybos teisėms, priskiriamoms prie pagrindinių Sąjungos teisės principų ir įtvirtintoms EŽTK 6 straipsnyje, kaip Teisingumo Teismas yra nusprendęs 2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją* (C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P-C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink. p. I-8375) 299 punkte. Be to, koncentracijos kontrolės procedūroje dalyvaujančių įmonių Komisijai pateikta informacija laikytina jų privačios veiklos srities informacija, kaip ji suprantama pagal EŽTK 8 straipsnį. Kadangi šios įmonės gali būti įpareigos perduoti savo informaciją Komisijai, būtina paisyti šiame straipsnyje įtvirtintų sąlygų.
- 36 Reglamentu Nr. 139/2004 įtvirtintoje sistemoje teisė susipažinti su bylos medžiaga turėtų būti suteikta tik tiesiogiai procedūroje dalyvaujančioms šalims ir prireikus kitiems pakankamai suinteresuotiems fiziniams bei juridiniams asmenims. Bet kuriam kitam pareiškėjui, kuris neįrodė turįs tokį suinteresuotumą, turėtų būti neleista susipažinti su dokumentais. Pagal Bendrojo Teismo pateiktą išaiškinimą toks pareiškėjas iš principo turi besąlyginę teisę susipažinti su kiekvienu atitinkamu dokumentu Reglamento Nr. 1049/2001 pagrindu ir, be to, gali juos laisvai naudoti bet koku tikslu, o tai akivaizdžiai prieštarauja Reglamentui Nr. 139/2004. Taigi, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą skundžiamo sprendimo 88 punkte nusprenddamas, kad iš Reglamento Nr. 139/2004 kylanti pareiga riboti surinktos informacijos naudojimą prašymu leisti susipažinti su informacija siekiamais tikslais taikoma tik būdui, kuriuo Komisija gali naudoti pateiktą informaciją, bet nereglamentuoja Reglamentu Nr. 1049/2001 užtikrinamos prieigos prie dokumentų.
- 37 Komisija tvirtina, kad koncentracijų kontrolės procedūros dokumentų atžvilgiu pagal analogiją reikia taikyti motyvus, kuriuos Teisingumo Teismas pateikė minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau*, priimto valstybės pagalbos kontrolės procedūrų srityje, 54, 55, 61 ir 62 punktuose, ir pripažinti, kad egzistuoja bendroji prezumpcija, jog pakankamo intereso neįrodžiusiems asmenims neprieinamų dokumentų, kuriais pasikeista siekiant tik koncentracijos kontrolės procedūros tikslų, atskleidimas iš principo keltų pavojų tyrimo tikslams. Todėl Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nepaisė Reglamento Nr. 139/2004 nuostatų ir pripažino Reglamento Nr. 1049/2001 viršenybę kitų Sąjungos teisės normų atžvilgiu, o tai tolygu koncentracijų kontrolės sistemos geram veikimui esminės reikšmės turinčių normų veiksmingumo panaikinimui. Šiuo atžvilgiu Komisija taip pat nurodo minėto Sprendimo *Komisija prieš Bavarian Lager* 56 punktą.

Antrasis pagrindas: klaidingas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalių išaiškinimas

– Pirmoji dalis: dėl pareigos konkrečiai ir individualiai ištirti kiekvieną dokumentą

- 38 Komisija pabrėžia, kad Bendrasis Teismas mano, jog atitinkama institucija privalo konkrečiai ir individualiai ištirti kiekvieną dokumentą, su kuriuo prašoma leisti susipažinti, net jei akivaizdu, kad šiems dokumentams taikoma išimtis. Tokia pareiga egzistuoja, nesvarbu, kuri iš Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 1–3 punktuose įtvirtintų išimčių taikoma, prie kurios srities priskiriami prašomi atskleisti dokumentai ir kokia šios srities specifika. Taigi, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į koncentracijų kontrolės procedūrai taikomas taisykles, nors minėtame Sprendime *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* Teisingumo Teismas, atsižvelgęs į valstybės pagalbos kontrolės procedūros specifiką, pripažino bendrąją prezumpciją, kad bylos dokumentų atskleidimas visuomenei iš principo keltų pavojų tyrimo tikslų apsaugai, todėl nusprendė, kad, vadovaujantis šia prezumpcija, reikia neleisti susipažinti su visais dokumentais, su kuriais buvo prašoma leisti susipažinti toje byloje.

– Antroji dalis: dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies trečioje įtraukoje numatytos tyrimų tikslų apsaugos išimties

- 39 Dėl Bendrojo Teismo pozicijos, kad šia išimtimi nebegalima remtis priėmus sprendimą dėl koncentracijos ir užbaigus administracinę procedūrą, Komisija atsikerta, kad vykdant koncentracijos kontrolės procedūrą komercinių interesų apsaugos ir tyrimų tikslų apsaugos išimties yra glaudžiai susijusios, o atitinkama informacija nenustoją būti konfidenciali pasibaigus administracinei procedūrai. Be to, pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 7 dalį komercinių interesų apsaugos laikotarpis gali viršyti 30 metų. Kitoks požiūris turėtų labai neigiamų pasekmių įmonių valiai bendradarbiauti su Komisija. Pabrėždama, kad pagal atitinkamos nuostatos formuluotę nurodyta išimtis skirta „tyrimų tikslų apsaugai“, o ne tik pačių tyrimų apsaugai, Komisija teigia, kad minėtame Sprendime *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* nurodyta bendroji prezumpcija turi būti taikoma net po to, kai sprendimas dėl koncentracijos tapo galutinis.

– Trečioji dalis: dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatytos komercinių interesų apsaugos išimties

- 40 Ši išimtis svarbi dokumentams, kuriais pasikeista tarp Komisijos ir šalių pareiškėjų bei tarp Komisijos ir trečiųjų šalių. Komisija pakartoja savo poziciją, kad įmonių koncentracijos kontrolės srities taisyklėmis reikalaujama jai perduoti daug itin konfidencialios informacijos, kuriai akivaizdžiai taikoma SESV 339 straipsnyje ir Reglamento Nr. 139/2004 17 straipsnyje įtvirtinta pareiga saugoti profesinę paslaptį. Vien šio argumento turėtų pakakti paneigti Bendrojo Teismo pozicijai, kad norint nustatyti, ar atskleidimas kelia konkretų ir tikrą pavojų saugomiems interesams, reikia individualiai ištirti kiekvieną atitinkamą dokumentą.

– Ketvirtoji dalis: dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje įtraukoje numatytos sprendimų priėmimo proceso apsaugos

- 41 Šia išimtimi remiamasi vidaus dokumentų Nr. 2–5 atžvilgiu. Komisija pažymi, kad Reglamento Nr. 802/2004 17 straipsnio 3 dalimi vidaus dokumentai *expressis verbis* pašalinti iš teisės susipažinti su bylos medžiaga taikymo srities, kai ši teisė procedūros šalims suteikta, kad jos galėtų pasinaudoti veiksmingos teisinės gynybos teise. Galimybės susipažinti su šiais dokumentais ribojimą pateisina procedūros pobūdis ir Komisijos sprendimų priėmimo kolegialumas, reikalaujantis, kad visi Komisijos nariai turėtų visą sprendimui priimti paisant viešojo intereso reikalingą informaciją. Jei Komisijos tarnybos turėtų prisiimti informacijos atskleidimo riziką, jos greičiausiai jaustųsi ne tokios laisvos pabrėžti galimus sprendimo projekto trūkumus arba reikšti skirtingas nuomones, o tai keltų pavojų sprendimų priėmimo procesui. Dėl šios priežasties tokie dokumentai neturėtų būti atskleidžiami net po

to, kai sprendimas dėl koncentracijos tapo galutinis. Be to, Bendrojo Teismo pateiktu Reglamento Nr. 1049/2001 išaiškinimu visuomenei suteikiama daugiau teisių nei koncentracijos kontrolės procedūroje dalyvaujančioms šalims.

– Penktoji dalis: dėl Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytos teisinių išvadų apsaugos išimties

- 42 Šia išimti remiamasi būtent vidaus dokumentų Nr. 3 ir 4 atžvilgiu. Komisija pažymi, kad konkrečiai ir individualiai ištyrusi šias dvi išvadas ji nusprendė, jog bet kuriuo atveju ši išimtis taikoma visam jų turiniui. Tada Komisija išnagrinėjo, ar egzistuoja galimas viršesnis viešasis interesas, kuris pateisintų šių dokumentų atskleidimą, ir padarė išvadą, kad nagrinėjamu atveju akivaizdžiai egzistuoja privatusis interesas, nes *Agrofert* nurodė „jos ir *Unipetrol* smulkiųjų akcininkų patirtą žalą“.

Kitų proceso šalių argumentai

- 43 *Agrofert*, ieškovė Bendrajame Teisme nagrinėtoje byloje, tvirtina, kad minėtas Sprendimas *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* nagrinėjamam atvejui nėra svarbus, nes susijęs su valstybės pagalbos procedūra, per kurią kitaip organizuojama galimybė susipažinti su dokumentais. *Agrofert* pritaria Bendrojo Teismo požiūriui, jog vien aplinkybės, kad dokumentas yra susijęs su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytomis išimtimis saugomu interesu, negali pakakti šios išimties taikymui pateisinti. Todėl Komisija turėjo nagrinėti prašymą leisti susipažinti ne bendrai, o atsižvelgdama į informaciją, esančią kiekviename prašomame atskleisti dokumente.
- 44 *PKN Orlen*, kuri įstojo į Bendrojo Teismo nagrinėjamą bylą Komisijos pusėje, nurodo, kad ji su šia institucija bendradarbiavo visiškai pasitikėdama tuo, kad jai pateikti dokumentai, kuriuose yra verslo paslapčių, ir visi kiti pranešimai, kuriais pasikeista vykstant koncentracijos kontrolės procedūrai, bus naudojami tik vykstančio tyrimo tikslais ir nebus atskleisti tretiesiems asmenims. Ji turėjo teisę turėti tokių pagrįstų lūkesčių pagal, be kita ko, Reglamentą Nr. 139/2004. Pagal Sąjungos teisę negalima situacija, kai vienu reglamentu numatytos informacijos ir dokumentų apsaugos garantijos, o pagal kitą – panaikinamas šios apsaugos veiksmingumas. Pateiktos informacijos pobūdis netampa kitoks dėl to, kad pasibaigė koncentracijos kontrolės procedūra. Leidžiant visuomenei susipažinti su bylos medžiaga pasibaigus procedūrai, būtų visiškai nepaisoma sumetimų, kuriais grindžiama tyrimo apsauga.
- 45 Švedijos Karalystė, įtojusi į Bendrojo Teismo nagrinėjamą bylą *Agrofert* pusėje, nurodo, kad vadovaujantis Reglamentu Nr. 1049/2001 galimybė susipažinti su dokumentais yra bendroji taisyklė. Todėl šios taisyklės išimtis reikia aiškinti siaurai. Minėtame Sprendime *Švedija ir Turco prieš Tarybą* detalizuodamas procedūrą, kuria institucijos turėtų vadovautis, kai gauna prašymą leisti susipažinti su dokumentais, Teisingumo Teismas išskyrė tris etapus, kurių paprastai reikia laikytis nustatant, ar tenkinti prašymą leisti susipažinti su dokumentais. Taigi, skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas pagrįstai nusprendė, kad nagrinėjamu atveju Komisija nepaisė atitinkamų tyrimo etapų.
- 46 Švedijos Karalystė tvirtina, jog tai, kad specialiuosiuose reglamentuose įtvirtintos kitokios susipažinimo su dokumentais taisyklės, nereiškia, kad šių reglamentų, kurių tikslas yra visiškai kitoks, nei siekiama Reglamente Nr. 1049/2001 įtvirtintomis išimtimis, taikymui automatiškai turi būti teikiama pirmenybė, nes taip Reglamentas Nr. 1049/2001 netektų prasmės. Todėl manytina, kad minėtas Sprendimas *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* taikytinas tik valstybės pagalbos sričiai. Darytina išvada, kad neegzistuoja absoliuti teisė į visų perduotų dokumentų konfidencialumą, o atsisakymas leisti susipažinti su dokumentais gali būti grindžiamas tik Reglamente Nr. 1049/2001 įtvirtintomis išimtimis.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 47 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad skundžiamame sprendime Komisija išskyrė, pirma, tarp jos ir šalių pranešėjų bei trečiųjų šalių per nagrinėjamą koncentracijos kontrolės procedūrą pasikeistus dokumentus, kurie patenka į komercinių interesų bei tyrimų tikslų apsaugai skirtos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmos ir trečios įtraukos bei Reglamento Nr. 139/2004

17 straipsnio taikymo sritį, ir, antra, tikrinant šią koncentraciją Komisijos tarnybų parengtus dokumentus, kurie patenka į teisinių išvadų ir institucijos sprendimų priėmimo proceso apsaugai skirtos Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies antros įtraukos ir 3 dalies antros įtraukos taikymo sritį.

- 48 Šiuo skirstymu į dokumentus, kuriais pasikeista tarp Komisijos ir šalių pranešėjų bei trečiųjų šalių, ir vidaus dokumentus ši institucija taip pat vadovavosi pirmojoje instancijoje pateiktame atsiliepime į ieškinį, o Bendrasis Teismas – skundžiamame sprendime. Be to, tuo pačiu dokumentų skirstymu remiamasi ir Komisijos apeliaciniame skunde. Taigi, Teisingumo Teismo vertinimas taip pat bus atliekamas vadovaujantis šiuo skirstymu.

Dėl atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais, kuriais pasikeitė Komisija ir šalys pranešėjos ir Komisija bei trečiosios šalys

- 49 Pirmuoju pagrindu ir antrojo pagrindo pirma–trečia dalimis Komisija iš esmės kritikuoja Bendrąjį Teismą, kad šis neatsižvelgė į atitinkamas Reglamento Nr. 139/2004 nuostatas, susijusias su galimybe susipažinti su įmonių koncentracijos kontrolės procedūros dokumentais aiškindamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose numatytas teisės susipažinti su dokumentais išimtis, atitinkamai susijusias su komercinių interesų ir tyrimų tikslų apsauga.
- 50 Ši kritika yra pagrįsta atsižvelgiant į Teisingumo Teismo praktiką, kurioje apibrėžiamas Reglamento Nr. 1049/2001 santykis su kai kuriais specialiaisiais Sąjungos teisės reglamentais, įtvirtintą visų pirma minėtuose sprendimuose *Komisija prieš Bavarian Lager*, *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* bei *Švedija ir kt. prieš API ir Komisiją*.
- 51 Nagrinėjama byla neatsiejama nuo santykio tarp Reglamento Nr. 1049/2001 ir kito reglamento, t. y. Reglamento Nr. 139/2004, kuriuo reglamentuojama specifinė Sąjungos teisės sritis. Šių reglamentų tikslai yra skirtingi. Pirmuoju siekiama užtikrinti kuo didesnę viešųjų valdžios institucijų sprendimų priėmimo procedūros ir informacijos, kuria grindžiami jų sprendimai, skaidrumą. Taigi jis skirtas tam, kad kiek galima būtų palengvintas teisės susipažinti su dokumentais įgyvendinimas ir skatinama gera administracinė praktika. Antruoju siekiama užtikrinti, kad per Bendrijos masto įmonių koncentracijų kontrolės procedūrą būtų saugoma profesinė paslaptis.
- 52 Šiuose reglamentuose nėra nuostatų, kuriose būtų aiškiai numatyta vieno iš jų viršenybė kito atžvilgiu. Todėl iš esmės reikia užtikrinti tokį jūdviųjų taikymą, kad vieno taikymas neprieštarautų kitam, taigi juos būtų galima taikyti darniai.
- 53 Pagal Teisingumo Teismo praktiką, nors Reglamentu Nr. 1049/2001 siekiama užtikrinti visuomenei kuo platesnę teisę susipažinti su institucijų dokumentais, tačiau šiai teisei, kaip matyti iš šio reglamento 4 straipsnyje numatytų išimčių sistemos, taikomi tam tikri viešaisiais ar privačiais interesais grindžiami apribojimai (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 51 punktą).
- 54 Nagrinėjamu atveju *Agrofert* pateikė prašymą dėl visų nepaskelbtų atitinkamos koncentracijos kontrolės procedūros dokumentų. Komisija atsisakė pateikti *Agrofert* su šia procedūra susijusius dokumentus, kuriais ji ir šalys pranešėjos arba trečiosios šalys pasikeitė, remdamasi Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose numatytomis teisės susipažinti su dokumentais išimtimis, susijusiomis su komercinių interesų ir tyrimų tikslų apsauga.
- 55 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad Sąjungos institucija, nagrinėdama prašymą leisti susipažinti su jos saugomais dokumentais, gali remtis keliais Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnyje numatytais pagrindais.

- 56 Neginčijama, kad nagrinėjami dokumentai iš tiesų susiję su tyrimais, kaip jie suprantami pagal šio sprendimo 54 punkte minėtos nuostatos trečią įtrauką. Be to, kadangi koncentracijos kontrolės procedūros tikslas yra patikrinti, ar šalys pranešėjos dėl koncentracijos įgis tokią rinkos galią, kuri galėtų labai iškraipyti konkurenciją, per procedūrą Komisija renka komerciniu požiūriu jautrią informaciją apie įmonių koncentracijos dalyvių verslo strategijas, jų pardavimo mastą, rinkos dalis ar verslo ryšius, o susipažinimas su tokios kontrolės procedūros dokumentais gali kelti pavojų šių įmonių komercinių interesų apsaugai. Taigi, komercinių interesų ir tyrimų tikslų apsaugai skirtos išimties nagrinėjamu atveju yra glaudžiai susijusios.
- 57 Be abejo, norint pagrįsti atsisakymą leisti susipažinti su prašomu atskleisti dokumentu iš principo nepakanka to, kad dokumentas susijęs su Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje minima veikla ar interesu, o atitinkama institucija privalo dar paaiškinti, kaip susipažinimas su šiuo dokumentu galėtų konkrečiai ir realiai pažeisti šiame straipsnyje numatyta išimtimi saugomą interesą. Tačiau šiuo atveju šiai institucijai iš principo leidžiama remtis kai kurių kategorijų dokumentams taikomomis bendrosiomis prezumpcijomis, nes panašūs bendro pobūdžio pagrindai gali būti taikomi prašymams leisti susipažinti su tokio paties pobūdžio dokumentais (minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 53 ir 54 punktai bei juose nurodyta teismo praktika).
- 58 Dėl valstybės pagalbos kontrolės procedūrų Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad tokias bendrąsias prezumpcijas gali lemti ir 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias [EB 88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339), specialiai skirtas valstybės pagalbos sričiai reglamentuoti, kuriame įtvirtintos galimybės susipažinti su per pagalbos tyrimo ir kontrolės procedūrą gauta informacija bei dokumentais nuostatos (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 55–57 punktus).
- 59 Tokios bendrosios prezumpcijos įmonių koncentracijos kontrolės procedūros srityje taikytinos todėl, kad šią procedūrą reglamentuojančiame reglamente taip pat įtvirtintos griežtos per tokią procedūrą gautos ar parengtos informacijos tvarkymo taisyklės.
- 60 Štai Reglamento Nr. 139/2004 17 straipsniu ir 18 straipsnio 3 dalimi, taip pat Reglamento Nr. 802/2004 17 straipsniu ribojamas per įmonių koncentracijos kontrolės procedūrą surinktos informacijos naudojimas numatant galimybę susipažinti su bylos medžiaga tik „tiesiogiai su procesu susijusioms šalims“ ir „kitoms dalyvaujančioms [suinteresuotosioms] šalims“, jei tai neprieštarauja koncentracijoje dalyvaujančių įmonių teisėtam interesui, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos, ir reikalaujant, kad surinkta informacija būtų naudojama tik prašyme leisti susipažinti nurodytu, kontrole ar procesu siekiamu tikslu, o informacija, kuri dėl savo pobūdžio yra profesinė paslaptis, nebūtų atskleista.
- 61 Nors teisė susipažinti su administracine byla vykstant įmonių koncentracijos kontrolės procedūrai ir teisė pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 susipažinti su dokumentais teisiškai skiriasi, jos abi lemia funkcinį požiūriu panašias situacijas. Nesvarbu, koku teisiniu pagrindu suteiktas leidimas, susipažinimas su byla suteikia suinteresuotiems asmenims galimybę gauti visas Komisijai pateiktas pastabas ir dokumentus bei prireikus remtis šia informacija jų pačių pastabose (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 59 punktą).
- 62 Tokiomis aplinkybėmis bendro pobūdžio leidimas susipažinti su dokumentais, kuriais per tokią procedūrą pasikeitė Komisija ir šalys pareiškėjos arba trečiosios šalys, gali, kaip nurodė Komisija, kelti pavojų pusiausvyrai, kurią Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė užtikrinti priimdamas EB reglamentą dėl koncentracijų kontrolės, tarp, viena vertus, atitinkamos įmonės pareigos pateikti Komisijai komercinę informaciją, kuri gali būti jautri, kad ši galėtų įvertinti planuojamos koncentracijos suderinamumą su bendrąja rinka, ir, kita vertus, didesnės apsaugos, siejamos su Komisijai taip perduota informacija kaip profesine ir verslo paslaptimi, garantijos.

- 63 Jei pagal Reglamentą dėl koncentracijų kontrolės galimybės susipažinti su byla neturintys asmenys arba suinteresuotaisiais galintys būti pripažinti asmenys, kurie nepasinaudojo savo teise susipažinti su informacija arba kurių prašymai suteikti tokią teisę atmesti, galėtų susipažinti su dokumentais remdamiesi Reglamentu Nr. 1049/2001, būtų paneigta šiuo reglamentavimu įtvirtinta sistema.
- 64 Darytina išvada, kad aiškindamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmoje ir trečioje įtraukose numatytas išimtis Bendrasis Teismas turėjo pripažinti egzistuojant bendrąją prezumpciją, kad administracinės bylos dokumentų atskleidimas iš principo keltų grėsmę koncentracijoje dalyvaujančių įmonių komerciniams interesams ir su koncentracijos kontrolės procedūra susijusio tyrimo tikslų apsaugai (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 61 punktą).
- 65 Teisės požiūriu taip pat klaidingas skundžiamo sprendimo 88 punkte Bendrojo Teismo nurodytas motyvas, kad Reglamente Nr. 139/2004 numatyta pareiga riboti informacijos, kurią įmonės gavo per koncentracijos kontrolės procedūrą, naudojimą taikoma tik būdai, kuriuo Komisija gali naudoti turimą informaciją, bet nereglamentuojama Reglamentu Nr. 1049/2001 užtikrinta prieiga prie dokumentų.
- 66 Atsižvelgiant į interesus, saugomų vykstant koncentracijos kontrolės procedūrai, reikia manyti, kad 64 punkte suformuluota išvada darytina, nesvarbu, ar prašymas leisti susipažinti teikiamas dėl jau baigtos, ar dar nebaigtos kontrolės procedūros. Jautrios informacijos apie koncentracijoje dalyvaujančių įmonių ekonominę veiklą paskelbimas gali kelti pavojų jų komerciniams interesams, nesvarbu, ar kontrolės procedūra vis dar vykdoma. Be to, tokio paskelbimo užbaigus kontrolės procedūrą perspektyva galėtų pakenkti įmonių pasirengimui bendradarbiauti per tokią procedūrą.
- 67 Taip pat svarbu pabrėžti, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 7 dalyje numatytos komercinių interesų ar jautrių dokumentų išimties gali būti taikomos 30 metų, o prireikus ir ilgiau.
- 68 Minėta bendroji prezumpcija nepanaikina galimybės įrodyti, kad prašomam atskleisti konkrečiam dokumentui ši prezumpcija netaikoma arba kad egzistuoja svarbesnis viešasis interesas, pateisinantis dokumento atskleidimą pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį (minėto Sprendimo *Komisija prieš Technische Glaswerke Ilmenau* 62 punktas).
- 69 Atsižvelgiant į pirmiau išdėstytus argumentus darytina išvada, kad neatsižvelgdamas į galimybės susipažinti su koncentracijų tarp įmonių kontrolės procedūros dokumentais reglamentavimo sistemą ir skundžiamo sprendimo 63, 64, 66, 80, 101, 103, 104 ir 110–114 punktuose klaidingai nusprenddamas, jog nagrinėjamu atveju nėra akivaizdu, kad reikėjo neleisti susipažinti su pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 pateiktame *Agrofert* prašyme leisti susipažinti nurodytais dokumentais, kuriais pasikeista tarp Komisijos ir šalių pareiškėjų bei Komisijos ir trečiųjų šalių, prieš tai konkrečiai ir individualiai jų neištyrus, Bendrasis Teismas padarė šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies pirmos ir trečios įtraukų aiškinimo klaidą.
- 70 Todėl reikia pripažinti pagrįstais pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą bei antrojo pagrindo pirmą–trečią dalis ir panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo panaikintas ginčijamas sprendimas dėl atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais, kuriais pasikeista tarp Komisijos ir šalių pranešėjų bei Komisijos ir trečiųjų šalių.

Dėl atsisakymo leisti susipažinti su Komisijos vidaus dokumentais

- 71 Šis atsisakymas susijęs su dokumentais, į Komisijos pateiktą sąrašą įtrauktais kaip Nr. 2–5 ir apibūdintais skundžiamo sprendimo 14 punkte (žr. šio sprendimo 7 punktą).

- 72 Komisijos pozicija dėl šių dokumentų, kuri matyti iš skundžiamo sprendimo ir jos atsiliepimo į ieškinį, pateikto nagrinėjant bylą Bendrajame Teisme, bei jos apeliacinio skundo antrojo pagrindo ketvirtos ir penktos dalių, grindžiama motyvu, kad atsisakymas leisti susipažinti su šiais dokumentais pateisinamas Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta sprendimų priėmimo proceso apsaugos išimtimi, o dokumentų Nr. 3 ir 4 neatskleidimas – ir šio reglamento 4 straipsnio 2 dalies antroje įtraukoje numatytų teisinių išvadų apsaugos išimtimi.
- 73 Nagrinėjamoje byloje nustatyta, kad visi vidaus dokumentai, su kuriais prašoma leisti susipažinti, patenka į institucijos sprendimų priėmimo proceso apsaugos išimties taikymo sritį, o du iš jų, t. y. dokumentai Nr. 3 ir 4, patenka ir į teisinių išvadų apsaugos išimties taikymo sritį. Taip pat nustatyta, kad prašymo leisti susipažinti su dokumentais pateikimo momentu koncentracijos kontrolės procedūra, kurios medžiagą sudaro šie dokumentai, buvo baigta, o atitinkamas Komisijos sprendimas buvo tapęs galutinis.
- 74 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad dėl situacijos, kai prašymo leisti susipažinti su vidaus dokumentais, parengtais per administracinę koncentracijos kontrolės procedūrą, pateikimo momentu Komisijos sprendimas dėl atitinkamos koncentracijos jau yra panaikintas įsiteisėjusiu Bendrojo Teismo sprendimu, dėl kurio nepateikta apeliacinio skundo, o po tokio teismo sprendimo dėl panaikinimo Komisija neatnaujino tyrimo, kad galėtų priimti naują sprendimą dėl tos koncentracijos, Teisingumo Teismas 2011 m. liepos 21 d. Sprendime *Švedija prieš My Travel ir Komisiją* (C-506/08 P, Rink. p. I-6237, toliau – Sprendimas *My Travel*) iš esmės nusprendė, jog tam, kad atitinkama institucija galėtų atsisakyti leisti susipažinti su tokio vidaus dokumentu, ji turi konkrečiai ir individualiai išnagrinėti atitinkamo dokumento turinį ir nurodyti konkrečias priežastis, dėl kurių mano, kad jį atskleidus kiltų konkretus ir tikras pavojus Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antra pastraipa arba 4 straipsnio 2 dalies antra įtrauka saugomam interesui.
- 75 Toks sprendimas galioja ir situacijoje, kai, kaip antai nagrinėjamoje byloje, prašymas leisti susipažinti su vidaus dokumentais pateiktas tuo metu, kai Komisijos sprendimas, priimtas užbaigiant koncentracijos kontrolės procedūrą, su kuria susiję minėti dokumentai, yra tapęs galutinis, nes neapskustas ieškiniu teismui.
- 76 Tokiu atveju sprendime, kuriuo atsisakoma leisti susipažinti, Komisija turi nurodyti detaliais įrodymais pagrįstas su prašomų atskleisti skirtingų dokumentų konkrečiu turiniu susijusias specifines priežastis, iš kurių būtų galima daryti išvadą, kad kiekvieno iš šių dokumentų atskleidimas keltų didelį pavojų šios institucijos sprendimo priėmimo procesui (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *MyTravel* 81, 82, 89, 90, 98, 102 ir 103 punktus).
- 77 Šiuo atžvilgiu svarbu pabrėžti, kad rėmimasis Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta išimtimi, taikoma po to, kai priimamas sprendimas, siejamas su griežtomis sąlygomis (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *MyTravel* 78–80 punktus). Iš tiesų ji apima tik tam tikras dokumentų rūšis, o atsisakymą gali pateisinti tik tai, kad atskleidimas „rimtai“ pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui.
- 78 Kalbant apie rėmimąsi teisinių išvadų apsauga grindžiama išimtimi taip pat svarbu ypatingą reikšmę teikti aplinkybei, kad nagrinėjamu atveju Komisijos sprendimas jau buvo tapęs galutinis ir kad nebebuvo galima ginčyti jo teisėtumo Sąjungos teismuose. Tokiomis aplinkybėmis atitinkama institucija turėjo paaiškinti, kaip galimybės susipažinti su konkrečiu dokumentu suteikimas gali kelti konkretų ir tikrą, o ne bendrais ir abstrakčiais sumetimais grindžiamą pavojų šia išimtimi saugomam interesui (žr. pagal analogiją minėto Sprendimo *MyTravel* 110, 115 ir 117 punktus).
- 79 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas nepadarė jokios teisės klaidos, kai skundžiamo sprendimo 120–132 ir 137–147 punktuose nusprendė, jog Komisija turėjo įrodyti, kad leidus susipažinti su kiekvienu iš vidaus dokumentų, dėl kurių pateiktas

prašymas, net jei leidimas būtų dalinis, kiltų konkretus, tikras ir rimtas pavojus atitinkamos institucijos sprendimų priėmimo procesui ir kad atskleidus būtent tuos dokumentus, kuriuose pateiktos teisinės išvados, kiltų protingai numatoma, o ne tik hipotetinė šių išvadų apsaugos rizika.

80 Šiomis aplinkybėmis apeliacinio skundo antrojo pagrindo ketvirtą ir penktą dalį reikia atmesti.

Dėl Bendrajam Teismui pateikto ieškinio

81 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį šis teismas, panaikinęs sprendimą, gali pats išspręsti bylą, jei toje bylos stadijoje tai galima padaryti. Būtent taip yra šio ginčo, susijusio su atsisakymu leisti susipažinti su dokumentais, minimais toje skundžiamo sprendimo dalyje, kuri turi būti panaikinta šiuo sprendimu, atveju.

82 Teisingumo Teismas turi informacijos, būtinos galutiniam sprendimui dėl pagrindų, kuriuos *Agrofert* nurodė ieškinyje dėl komercinių interesų ir tyrimų tikslų apsaugos išimtimis grindžiamo Komisijos atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais, kuriais pasikeista tarp jos ir šalių pranešėjų bei trečiųjų šalių.

83 Dėl šių išimčių taikymo *Agrofert* ieškinyje Bendrajam Teismui pirmiausia tvirtino, kad Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirmą ir trečią įtraukas reikia aiškinti taip, kad atitinkama institucija turi konkrečiai ir individualiai išnagrinėti kiekvieną prašyme leisti susipažinti nurodytą dokumentą, ir kad šios išimtys netaikomos visiems prašyme nurodytiems dokumentams ir informacijai, todėl buvo galima atsisakyti leisti susipažinti tik su tam tikromis dokumento dalimis. Be to, Komisija nepagrįstai rėmėsi Reglamento Nr. 139/2004 17 straipsniu.

84 Tačiau, kaip matyti visų pirma iš 57–67 punktų, Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalies pirma ir trečia įtraukos, aiškinamos pagal įmonių koncentracijos kontrolės sričiai specifinį reglamentavimą, leidžia Komisijai taikyti bendrąją prezumpciją, pagal kurią dokumentų, kuriais pasikeista su šalimis pranešėjomis ir trečiosiomis šalimis per vieną iš tokių kontrolės procedūrų, atskleidimas iš principo kelia pavojų koncentracijoje dalyvaujančių įmonių komercinių interesų ir su šia procedūra susijusių tyrimų tikslų apsaugai, ir Komisija neprivalo atlikti konkretaus ir individualaus šių dokumentų tyrimo. Taigi, minėtus *Agrofert* motyvus reikia atmesti.

85 Be to, *Agrofert* ieškinyje Bendrajam Teismui nurodo, kad atskleisti dokumentus, dėl kurių pateiktas prašymas, būtina dėl viršesnio viešojo intereso, kurį nagrinėjamu atveju galima apibūdinti kaip žalą, kurią ši šalis patyrė kaip įmonės *Unipetrol*, vykdančios koncentraciją įsigytos *PKN Orlen*, smulkioji akcininkė.

86 Šiuo atžvilgiu, nors, kaip matyti iš 68 punkto, akivaizdu, kad minėta bendroji prezumpcija neatima iš suinteresuotojo asmens teisės įrodyti, jog egzistuoja prašomų dokumentų atskleidimą pateisinantis viršesnis viešasis interesas, tačiau būtina konstatuoti, kad *Agrofert* nurodytas interesas nėra viršesnis viešasis interesas, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalį. Todėl šis motyvas yra nepagrįstas.

87 Kiti motyvai, *Agrofert* pateikti pirmąja instancija bylą išnagrinėjusiam teismui, taip pat nepagrįsti.

88 Tariamo ESS 1 straipsnio pažeidimo pagrindas nėra atskiras nuo klaidingu Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 2 dalyje numatytų išimčių taikymu grindžiamo pagrindo. Šis reglamentas sukonkretina šio 1 straipsnio antroje pastraipoje įtvirtintą bendrąjį atvirumo principą.

89 Blogu administravimu tvarkant prašymą leisti susipažinti su dokumentais grindžiamas pagrindas, kuriuo *Agrofert* remiasi teigdama, kad Komisija praleido terminą atsakyti į jos kartotinę paraišką, yra neveiksmingas. Kadangi Komisija atsakė į šį prašymą anksčiau, nei *Agrofert* pasinaudojo Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio 3 dalyje nurodytais tokio neatsakymo per nustatytą terminą padariniais, praleistas terminas nesudaro neteisėtumo, galinčio pateisinti Komisijos atsakymo panaikinimą.

90 Darytina išvada, kad reikia atmesti Bendrajam Teismui pateiktą *Agrofert* ieškinį dėl ginčijamo sprendimo, kiek juo atsisakoma leisti susipažinti su dokumentais, kuriais per *PKN Orlen* ir *Unipetrol* koncentracijos kontrolės procedūrą pasikeitė Komisija ir šalys pranešėjos bei Komisija ir trečiosios šalys, panaikinimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

91 Pagal procedūros reglamento 122 straipsnio pirmą pastraipą, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas arba jeigu jis yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.

92 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Tačiau, remiantis minėto reglamento 69 straipsnio 3 dalimi, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama arba jeigu susiklosto ypatingos aplinkybės, Teisingumo Teismas gali paskirstyti išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas. To paties reglamento 69 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos pačios padengia savo išlaidas, o trečioje pastraipoje numatyta, kad Teisingumo Teismas gali nurodyti kitoms į bylą įstojusioms šalims pačioms padengti savo išlaidas.

93 Kadangi atmesta dalis Komisijos pagrindų ir dalis *Agrofert* ieškinio pagrindų, reikia nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo patirtas bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.

94 *PKN Orlen* ir Švedijos Karalystė padengia savo patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2010 m. liepos 7 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimo *Agrofert Holding prieš Komisiją* (T-111/07) rezoliucinės dalies 2 punktą tiek, kiek juo panaikintas 2007 m. vasario 13 d. Europos Komisijos sprendimas D(2007) 1360 neleisti susipažinti su bylą COMP/M.3543 dėl *Polski Koncern Naftowy Orlen SA* ir *Unipetrol* koncentracijos sudarančiais dokumentais, kuriais pasikeitė Komisija ir šalys pranešėjos bei Komisija ir trečiosios šalys.**
2. **Panaikinti šio sprendimo rezoliucinės dalies 3 punktą.**
3. **Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.**
4. **Atmesti Europos Sąjungos Bendrajam Teismui pateiktą *Agrofert* ieškinį dėl 2007 m. vasario 13 d. Europos Komisijos sprendimo D(2007) 1360, kiek juo atsisakoma leisti susipažinti su bylą COMP/M.3543 dėl *Polski Koncern Naftowy Orlen SA* ir *Unipetrol* koncentracijos sudarančiais dokumentais, kuriais pasikeitė Komisija ir šalys pranešėjos bei Komisija ir trečiosios šalys, panaikinimo.**
5. **Europos Komisija ir *Agrofert Holding a.s.* pačios padengia savo bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas.**
6. ***Polski Koncern Naftowy Orlen SA* ir Švedijos Karalystė pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.